



รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
สภาพผู้แทนราชภูมิ

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาริการสภาพผู้แทนราชภูมิ

ចំណាំសម្រាប់ ឆ្នាំ១០២៤ / ចេខ្ចក្រក

(สำเนา)

សាស្ត្រពិន្ទាម្ភរ

ถนนอุท่องใน เขตดุสิต กรุงฯ. ๑๐๓๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประทานสภาพผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชนูญติดกับล่างข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่สับดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัคถิธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (ศาลฎีกา เป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชกฤษฎีกากฤษบุสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะกรรมการรับรองขอ ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยสภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- | | |
|-----------------------------|--------------------------------|
| ๑. นายเกียรติ สิทธิอมร | ๒๖. นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ |
| ๓. นายชุมสาย ศรียาภัย | ๒๔. นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ |
| ๕. นายชูการ์โน มะทา | ๒๖. นายณรงค์ ดุดิง |
| ๗. นายธนิก มาสีพิทักษ์ | ๒๘. นายนริศ ขำนรักกษ์ |
| ๙. นางสาวนริศรา แಡงไฝ | ๒๐. นายนิพนธ์ บุญญาณณี |
| ๑๑. นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย | ๒๒. นายพงษ์เดช วนิชกิจตติกุล |
| ๑๓. นายพิชิต ชื่นบาน | ๒๔. นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ |
| ๑๕. นายพีระพันธุ์ พาลุสุข | ๒๖. นายพีระพันธุ์ สาลีรัชวิภาค |
| ๑๗. นายรอนเทพ อนุวัฒน์ | ๒๘. นายวัชระ เพชรทอง |
| ๑๙. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ | ๒๐. นายวิภูแคลง พัฒนภูมิไทย |
| ๒๑. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ | ๒๒. นายวีระพล ตั้งสุวรรณ |
| ๒๓. นายศุภชัย ใจสมุทร | ๒๔. นายสมคิด เชื้อคง |
| ๒๕. นายสมมุติ เป็ญจลักษณ์ | ๒๖. นายสมหมาย กุ้ยทรัพย์ |
| ๒๗. นายสิงห์ทอง บัวชุม | ๒๘. พันໂທ สินรพ แก้วพิจิตร |
| ๒๙. นายสุชาติ ภิญโญ | ๓๐. นายสุรเชษฐ์ แวงษาเช |
| ๓๑. นายอนันต์ ศรีพันธ์ | |

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิรพันธุ์ พาลุสุข

(นายพิรพันธุ์ พาลุสุข)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง



(นายสามารถ คัมภิรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการมหิการ ๒

สำนักกรรมการมหิการ ๒
โทร. ๐ ๒๖๔๔ ๒๖๐๖ - ๗
โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๒๖๐๗

ศกมวนากรณ์/ร่าง
ศกมวนากรณ์/พิมพ์
สายพิน/ตรวจ

ตรวจทาน
ครั้งที่ ๑ สายพิน/กันติทัช/กมลเนตร
ครั้งที่ ๒ อโณทัย/อัครเดช
ครั้งที่ ๓ วิภาวรรณ/อัจฉรา

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้มงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ศ adultery (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ศาลฎีกา เป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณาขับหลักการในวาระที่หนึ่งของ สภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชบัญญัติสถาบันราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีรองขอ ตามมาตรา ๑๕๘ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีรองขอ ตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการประชุมต่อไปภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

- | | |
|--------------------------------|------------------------------------|
| (๑) นายพีรพันธุ์ พาลสุข | เป็นประธานคณะกรรมการ |
| (๒) นายวิรัตน์ กัลยาศิริ | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง |
| (๓) นายพิชิต ชื่นบาน | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง |
| (๔) นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม |
| (๕) นายพงษ์เดช วนิชกิตติกุล | เป็นเลขานุการคณะกรรมการ |
| (๖) นายณรงค์ ดุติง | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |
| (๗) นายสิงห์ทอง บัวชุม | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |
| (๘) นายพีระพันธุ์ สาลีรัชวิภาค | เป็นกรรมการที่ปรึกษา |
| (๙) นายวีระพล ตั้งสุวรรณ | เป็นกรรมการที่ปรึกษา |
| (๑๐) นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ | เป็นกรรมการที่ปรึกษา |
| (๑๑) นายนิพนธ์ บุญญาภรณ์ | เป็นกรรมการที่ปรึกษา |
| (๑๒) นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ | เป็นกรรมการที่ปรึกษา |

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ (ที่ไม่ได้เป็นกรรมการ) คือ

- นายเจษฎา อนุจารี

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวศกินีนาครณ์ สุวรรณรงค์ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานคณะกรรมการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สำนักกรรมการวิสามัญ ๒ สำนักงานเลขานุการ สถาบันราชภัฏแพะ ปฎิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุม สถาบันราชภัฏแพะ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๗๒

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เขียนมาจี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักประธานศาลฎีกา

- นายสีบพงษ์ ศรีพงษ์กุล	ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
-------------------------	---

๔.๒ สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๙

- นายสมบูรณ์ วัฒนพรมงคล	อธิบดีผู้พิพากษาภาค ๙
-------------------------	-----------------------

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายชัยรัตน์ วงศ์วีรชร	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
(๒) นางดวงใจ ด้วงศรีทอง	นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมายและวิชาการ
(๓) นายอดิศร เสนาไหய	นิติกร สำนักกฎหมายและวิชาการ
(๔) นายยุทธนา จันทร์เพ็ง	นิติกร สำนักกฎหมายและวิชาการ

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำเปลyanดติ

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำประราษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรฐาน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายนิพนธ์ บุญญาณี (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธรรม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคลงทะเบียนคน จำนวนเก้าภาค มีสถานที่ตั้ง และเขตอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคลงทะเบียนคน ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสี่ชากคนก็ได้

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาภาคว่างลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้ทำการแทน ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหลายคนให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีอายุสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอายุสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้ที่มีอายุใกล้เคียงมากตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนตามวรรคสอง ประธานศาลฎีกากำลังให้ผู้พิพากษา คนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

ผู้พิพากษาอายุสูงหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะเป็นผู้ทำการแทนในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่ได้”

มาตรา ๔

เพิ่มความเป็นวรรคสอง

ไม่มีการแก้ไข

ของมาตรา ๑๔

มาตรา ๕

แก้ไข (๓) ของมาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

แก้ไข (๓) ของมาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้สภาพิจารณา และให้คณะกรรมการรัฐมนตรี ศาลหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องทราบหรือทราบภูมิปัญญาดังนี้

๔.๑ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและแยกให้เห็นการทำหน้าที่ของตำแหน่งบริหารของสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งต้องทำหน้าที่ทั้งในการบริหารจัดการคดีและการพิจารณาพิพากษาอրรถคดี และเพื่อให้การใช้ถ้อยคำในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สอดคล้องกับถ้อยคำในมาตรา ๑๙๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติว่า “ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสริยาภรณ์ในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย” จึงเห็นควรปรับแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นดังนี้

“เหตุผล

เนื่องด้วยปริมาณงานตุลาการและงานธุรการคดีของศาลยุติธรรมได้เพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ แต่ผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลงานของศาลยุติธรรมในส่วนภูมิภาคมีอธิบดีผู้พิพากษาภาค เพียงคนเดียวไม่มีผู้ช่วยปฏิบัติราชการ ทำให้ราชการของศาลยุติธรรมไม่อาจดำเนินไปได้ด้วย ความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และปริมาณคดีที่เพิ่มมากขึ้นดังกล่าวส่งผล ต่อระยะเวลาในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีของ ศาลชั้นต้นมีความล่าช้ากระทบต่อการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมแก่ประชาชนและคุ้มครองในคดี ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการคดีและตุลาการพิพากษาอธิบดีของศาลยุติธรรมเป็นไป โดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมให้กับประชาชน ประชารชนและศรีษะที่พิจารณาพิพากษาอธิบดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมโดยกำหนดตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค และอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาภาคและรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๔.๒ แนวทางหนึ่งที่จะสามารถแก้ปัญหาการพิจารณาคดีที่ล่าช้า คือการเพิ่มจำนวน ผู้พิพากษา โดยรัฐบาลควรจัดเพิ่มบประมาณให้สำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อคัดเลือกบุคคลและบรรจุ เป็นผู้พิพากษาให้เพียงพอแก่ปริมาณคดีที่เพิ่มมากขึ้น

๔.๓ เพื่อเป็นการลดปริมาณคดีที่จะมาสู่ศาล ควรพิจารณานำทางเลือกอื่นมาใช้แทน การดำเนินคดีอาญาปกติ เช่น การต่อรองการลงโทษ หรือการละลอกการฟ้อง โดยต้องพิจารณาศึกษาแนวทางดังกล่าว ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญ หลักนิติธรรม ความเป็นธรรมต่อคุ้มครอง การไม่เลือกปฏิบัติ หลักความเสมอภาค เพื่อประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรมโดยรวมของประเทศไทย

๘.๔ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คุณภาพในการพิจารณาคดี ควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพิจารณาคดีของศาล โดยบันทึกการสืบพยานในรูปแบบของดิจิตอลไว้ตลอดการพิจารณา

๘.๕ ในระบบการนัดพิจารณาคดีต่อเนื่อง ควรมีการแก้ไขให้มีการกำหนดเวลาในการพิจารณาคดีว่าแต่ละคดีควรจะมีกำหนดเวลาในการพิจารณาว่าจะเสร็จเมื่อใด และควรมีการเว้นช่วงเวลาในการพิจารณาคดีเพื่อให้โอกาสคุ้มครองได้คันหนาพยานหลักฐานมาแสดงต่อศาล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คุณภาพมากยิ่งขึ้น

๘.๖ ปัญหาความไม่สงบที่เกิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาในกระบวนการยุติธรรมและการขาดความเชื่อมั่นในระบบราชการ แนวทางที่อาจจะแก้ไขหรือลดปัญหาความรุนแรง และสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นในพื้นที่ได้ คือ

(๑) ศึกษาการนำกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับครอบครัวและมรดกมาบังคับใช้กับคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามในพื้นที่อื่นนอกจากในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และควรศึกษาเกี่ยวกับการจัดตั้งแผนกคดีกฎหมายอิสลามในศาลยุติธรรมทั่วประเทศเพื่อพิจารณาคดีเพ่งเกี่ยวกับครอบครัวและมรดกของคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมในระบบราชการโดยเฉพาะในกระบวนการยุติธรรม โดยศึกษาแนวทางส่งเสริมให้คนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามเข้ามามีส่วนร่วม โดยเข้ามายield เป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมมากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนของผู้พิพากษา พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และทหาร และครอบครัวและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่จะไปปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เข้าใจเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานตอบสนองและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น

๙. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการวิสามัญพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายพงษ์เดช วนิชกิตติภูล)

เลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค (มาตรา ๑๓)
(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของอธิบดีผู้พิพากษาภาคและรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค
(มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

เหตุผล

เนื่องด้วยปัจจุบันตุลาการและงานธุรการคดีของศาลยุติธรรมได้เพิ่มมากขึ้น
เป็นลำดับ แต่ผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลงานของศาลยุติธรรมในส่วนภูมิภาคมีอธิบดีผู้พิพากษาภาค
เพียงคนเดียวไม่มีผู้ช่วยปฏิบัติราชการ ทำให้ราชการของศาลยุติธรรมไม่อาจดำเนินไปได้ด้วย
ความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และปริมาณคดีที่เพิ่มมากขึ้นดังกล่าวส่งผล
ต่อระยะเวลาในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลขั้นต้น ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีของ
ศาลขั้นต้นมีความล่าช้ากระทบต่อการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนและคู่ความในคดี
ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการคดีและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรมเป็นไป
โดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้กับ
ประชาชนและคู่ความในคดี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมโดยกำหนดตำแหน่ง
รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค และอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาภาคและรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค
ซึ่งจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศัลย์ติธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศัลย์ติธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศัลย์ติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ที่สามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติศัลย์ติธรรม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละหนึ่งคน จำนวนก้าวภาค มีสถานที่ตั้ง และเขตอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารศัลย์ติธรรมกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละหนึ่งคน ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศัลย์ติธรรมโดยความเห็นชอบของประธาน ศาลฎีกากำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินหกคนก็ได้

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาภาคว่างลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้ทำการแทน ทักษิณชัยเดชผู้พิพากษาภาค

หสภชตํโดยให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้ที่มีอาวุโสถัดลงมาตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนตามวรรคสอง ประธานศาลฎีกจะสั่งให้ผู้พิพากษาคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะเป็นผู้ทำการแทนในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่ได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบรมนูญ
ศาลยุติธรรม

“ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้พิพากษาในศาลที่อยู่ในเขตอำนาจด้วย
โดยให้มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๒) และให้มีหน้าที่ช่วยอธิบดี
ผู้พิพากษาภาคตามที่อธิบดีผู้พิพากษาภาคมอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบรมนูญศาลยุติธรรม
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือ
ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นของศาลนั้น ซึ่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือ
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี มอบหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบรมนูญศาลยุติธรรม
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค
รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้